Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

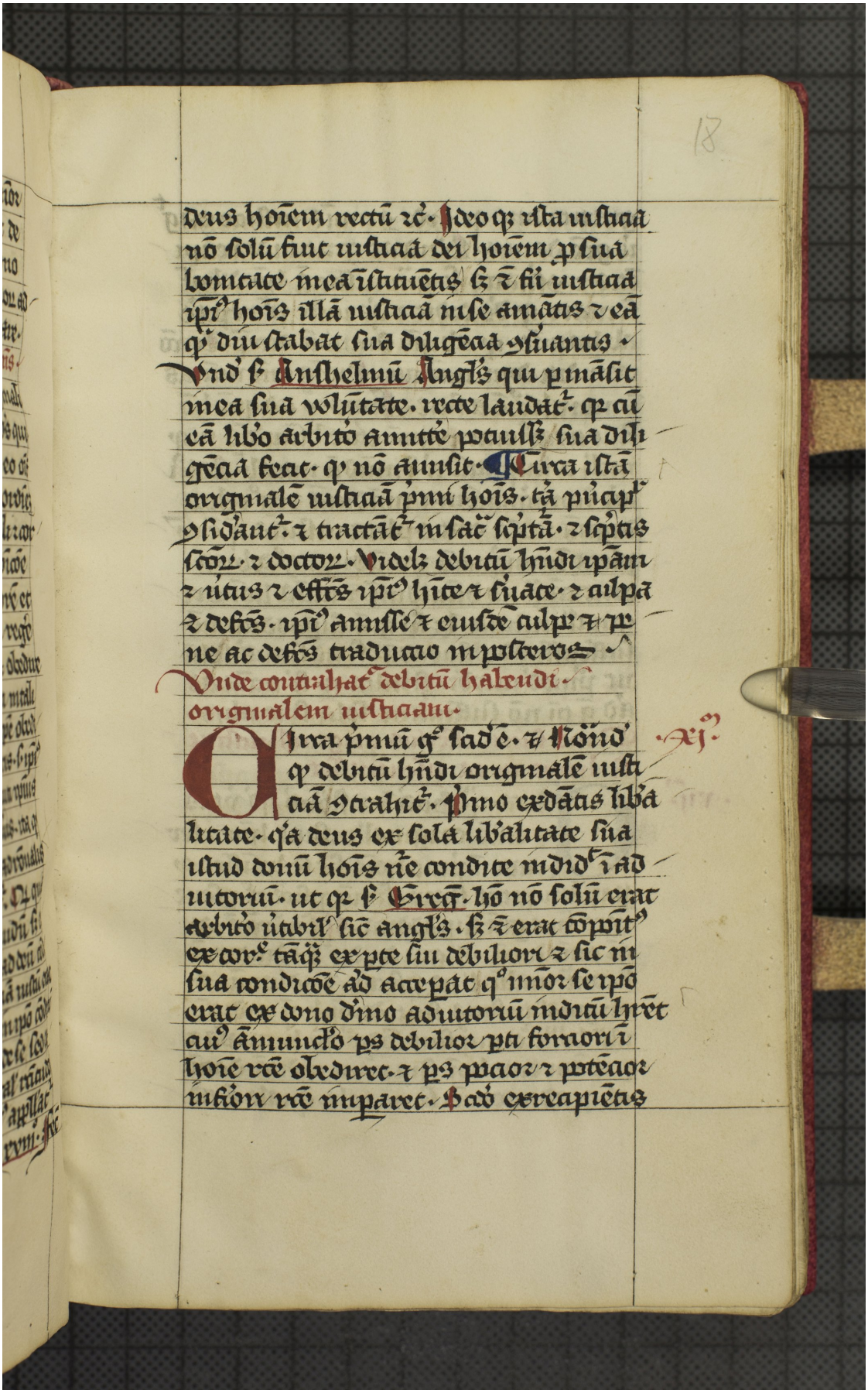

18

deus hominem rectum re-. Ideo qz ista iustitia
non solum fuit iustitia dei hominem p sua
bonitate mea instituentis sz z fui iustitia
ipi hominis illa iustitia nisi amantis z ea
q diu stabat sua diligentia obseruantis.
Vnde s. Anselmus Anglis qui p malit
mea sua voluntate. recte laudat. qz ca
ca hbo arbitio amittere potuisz sua dili
gentia beat. q no amisit. Circa istam
originalem iustitiam primi hominis. tria principa
considerant. z tractant in hac septima. z septem
sonos. z doctores. videlz debitum habendi ipsam
z vitam z effectus ipi habere z seruare. z culpam
z defectus. ipi amittere z eiusdem culpe z pe
ne ac defectus traducio in posteros.

Vnde contrahat debitum habendi
originalem iustitiam.

Circa primum q. sad. c. z. Nondum
q debitum habendi originalem iusti
tiam obtinet. primo exclusis liba
litate. qsa deus ex sola libertate sua
istud donum hominis rite condite indidit ad
iutorium. ut qz s. Greg. homo non solum erat
arbitio utibilis sicut angelis. sz z erat compositus
ex corpore tangz ex parte sui debilioris z sic in
sua conditione ad accipiat q minor se ipso
erat ex dono dni adiutorium indium haberet
aut annuncio ps debilior pti fortiori in
homine rem obediret. z ps peior z potiior
minori rem imperaret. Sed exercipientis